Τὰ ἀντιβιοτικὰ τώρα σὲ ἐφεδρεία

Ἡ συχνὴ χρήση ὠφέλησε τὰ μικρόβια

ΜΟΣΧΑ (Ἰδ. Ὑπ.). Σοβιετικοὶ γιατροί, σὲ συνεργασία μὲ τεχνικούς, κατασκεύασαν εἰδικοὺς θαλάμους, ἀπὸ τὰ τοιχώματα τῶν ὁποίων δὲν μπορεῖ νὰ εἰσχωρήσει κανένα μικρόβιο. Οἱ ἐγχειρήσεις στὶς ὁποῖες γίνεται χρήση αὐτῶν τῶν θαλάμων καὶ ἡ θεραπεία ποὺ ἀκολουθεῖ μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἀντιμικροβιακῶν θαλάμων, εἶχαν σὰν ἐπακόλουθο νὰ μειωθεῖ αἰσθητὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεγχειρητικῶν ἐπιπλοκῶν, νὰ ἐλαττωθοῦν οἱ μολυσματικὲς ἀσθένειες στὰ νοσοκομεῖα καὶ νὰ περιοριστεῖ ὁ χρόνος ἀνάρρωσης τῶν ἀσθενῶν.

Γιὰ τοὺς γιατροὺς οἱ ὁποῖοι παρακολούθησαν τὴν ἐγχείρηση, ποὺ ἐπέδειξε ὁ καθηγητὴς Ἔντουαρτ Στεπάνοφ, τοῦ 2ου Ἰατρικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Μόσχας, ὅλα ἦταν πρωτότυπα καὶ ἀουνή θιστα. Ἔλλειπαν οἱ παραδοσιακὲς λεκάνες μὲ τὰ διάφορα μίγματα, τὶς διαλύσεις γιὰ τὸ πλύσιμο τῶν χεριῶν, δὲν εἶχαν προετοιμάσει ἀποστειρωμένες μπλοῦζες, ὁ καθηγητὴς δὲν φόρεσε στὸ πρόσωπο τὴ συνηθισμένη μάσκα ἀπὸ γάζα.

Ὁ ἀσθενὴς ἦταν τοποθετημένος στὸ χειρουργικὸ τραπέζι. Ἀπὸ πάνω του ὑπῆρχε ἕνας θαλαμίσκος, ποὺ ἔμοιαζε μὲ ἕνα μεγάλο κιβώτιο. Τὰ τοιχώματα του ἦταν ἀπὸ διαφανῆ, ἀλλὰ στερεὰ πολυβινιλιοχλωριδικὴ μεμβράνη. Ἡ βάση τοῦ «κιβωτίου» τοποθετεῖται στὸ τμῆμα τοῦ σώματοτοῦ ἀσθενοῦς που θὰ γίνει ἡ τομή. Στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ θαλαμίσκου ἔχουν τοποθετηθεῖ ἀπὸ προηγούμενα ὅλα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐγχείρηση ἐργαλεῖα καὶ ὑλικό.

Ἐπίσης στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ θαλαμίσκου βρίσκονται δύο «βραχίονες» ποὺ καταλήγουν σὲ ἀποστειρωμένα πλαστικὰ χειρουργικὰ γάντια.

Ἀπ' ἔξω, βάζει μέσα σ' αὐτὰ τὰ χέρια του ὁ καθηγητὴς Στεπάνοφ καὶ ταυτόχρονα κόβει τὴ μεμβράνη καὶ τὸ δέρμα τοῦ ἄρρωστου ποὺ χειρουργεῖ. Μέσα σὲ ὑπολογισμένο χρόνο, μὲ μερικὰ δευτερόλεπτα, ἡ μεμβράνη προσκολλᾶται στὰ χείλη τῆς τομῆς, στὸν ἀποστειρωμένο ἀέρα τοῦ θαλαμίσκου τὸ χειρουργικὸ πεδίο εἶναι ἐπαρκῶς προφυλαγμένο ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐπενέργεια τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβάλλοντος...

Ἀκόμα, ὡς τὰ μέσα τοῦ αἰῶνα μας ἕνα ἐκτεταμένο διαπυημένο τραῦμα ἀποδείχνονταν συχνὰ θανατηφόρο. Κατὰ τὴ διάρκεια ὅλης τῆς ἱστορίας τῆς ἰατρικῆς οἱ γιατροὶ ἀναζητοῦσαν μεθόδους γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικά, νὰ καταπολεμήσουν τὶς διαπυήσεις τῶν τραυμάτων καὶ τὶς μετεγχειρητικὲς ἐπιπλοκές. Μὲ τὴν ἐμφάνιση τῶν ἀντιβιοτικῶν ἔγινε ἐπανάσταση καὶ στὴ χειρουργική. Οἱ μολύνσεις ὑπεχώρησαν. Φάνηκε ὅτι τὸ πρόβλημα εἶχε ἐπιλυθεῖ. Ἀπὸ τὸ 1971 ὅμως, στὸ Παγκόσμιο Συνέδριο χειρουργικῆς, ποὺ συνῆλθε στὴ Μόσχα, καὶ ποὺ ἦταν ἀφιερωμένο στὰ προβλήματα τῶν μολύνσεων, οἱ χειρουργοὶ μὲ ἀνησυχία ἀναφέρθηκαν στὴν αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετεγχειρητικῶν μολύνσεων.

Ὁ ζῆλος μὲ τὸν ὁποῖο χρησιμοποιούνταν τὰ ἀντιβιοτικά, ποὺ συχνὰ τἄπαιρναν οἱ ἀσθενεῖς καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἀνάγκη, ὁδήγησε στὸ ὅτι τὰ μικρόβια προσαρμόστηκαν, βρῆκαν τὸν τρόπο νὰ ἀμυνθοῦν, νὰ ἀντιμετωπίσουν τέτοια ἀντιβιοτικὰ ὅπως αὐτὰ ποὺ ὀνομάζονται τῆς πρώτης γενεᾶς (πενικιλίνη, στρεπτομυκίνη καὶ τετρακυκλίνη). Αὐτὰ τὰ παρασκεύασματα ἔγιναν λιγότερο ἀποτελεσματικά.

Δὲν μπορεῖ νὰ ὑποστηρίξει κανεὶς ὅτι τὰ ἀντιβιοτικὰ ἔφαγαν τὸ ψωμί τους, ὅτι ξεπεράστηκαν. Ἡ μακρὰ ὅμως κλινικὴ ἐμπειρία μᾶς ἔπεισε ὅτι τὰ ἀντιμικροβιακὰ παρασκευάσματα, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα εἶναι καὶ τὰ ἀντιβιοτικά, δὲν μποροῦν νὰ λύσουν πλήρως τὰ προβλήματα τῆς θεραπείας καὶ τῆς προφυλακτικῆς τῶν μολύνσεων τῶν πληγῶν. Γι' αὐτό, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείπονται οἱ παραδοσιακὲς μέθοδοι, ταυτόχρονα, καταβάλλεται προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνακάλυψη καινούργιων πιὸ ἀποτελεσματικῶν μεθόδων καταπολέμησης τῶν μολύνσεων καὶ τῶν μετεγχειρητικῶν διαπυήσεων.

Ο ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΜΕΝΟΣ «ΘΑΛΑΜΙΣΚΟΣ»

Μιὰ ὁμάδα Μοσχοβιτῶν γιατρῶν, εἰδικευμένων στὶς ἐγχειρήσεις παιδιῶν, ποὺ ἐπικεφαλῆς τους εἶναι ὁ ἀκαδημαϊκὸς Γιοῦρι Ἰσακόφ, ἀπευθύνθηκαν στὸ τμῆμα τῆς πειραματικῆς βιολογίας γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετώπιζαν.

Σὲ πρόσφατη συνέντευξή του στὸ περιοδικὸ «Σοβιετικὴ Ἕνωση» ὁ ἀκαδημαϊκὸς Γ. Ἰσακὸφ μεταξὺ ἄλλων τόνισε:

Εἶναι μιὰ γνωστὴ ἡ μέθοδος τῶν ἐγχειρήσεων μὲ τὴ χρησιμοποίηση τοῦ ἀποστειρωμένου, ἀν τιμικροβιακοῦ θαλαμίσκου. Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς κατευθύνσεις τῶν ἐργασιῶν μας. Τὴν ἀποστείρωση τὴν ἐξασφαλίζει ἕνα μοτὲρ ποὺ ἐργάζεται συνεχῶς καὶ τροφοδοτεῖ τὸ θαλαμίσκο μὲ ἀέρα ἀποστειρωμένο, περασμένο ἀπὸ εἰδικὰ ἀντιμικροβιακὰ φίλτρα. Τὸ ρεῦμα αὐτὸ τοῦ ἀποστειρωμένου ἀέρα ἀπομακρύνει τὰ μικρόβια ἀπὸ τὴν πληγή. Ἡ μέθοδος αὐτὴ ἐπαληθεύτηκε καὶ ἀποδείχτηκε ἀποτελεσματική. Μὲ τὴ βοήθεια αὐτῶν τῶν θαλαμίσκων μπορεῖ νὰ γίνουν ἐγχειρήσεις κάτω ἀπὸ ὁποιεσδήποτε συνθῆκες: Στὴν ὕπαιθρο, σὲ αὐτοκίνητο, σὲ ἀεροπλάνο.

Ὁ χειρουργὸς δὲν χρειάζεται ἀντισηψία. Τὴν παρέχει ὁ θαλαμίσκος. Μέσα σ' αὐτὸ τὸν χρόνο, στὸ νοσοκομεῖο μας ἔγιναν πάνω ἀπὸ 150 ἐγχειρήσεις μὲ τὴ χρησιμοποίηση ἀντιμικροβιακῶν θαλαμίσκων. Καὶ μόνο σὲ μιὰ περίπτωση ἡ πληγὴ μολύνθηκε, γιατί, ἀπὸ ἀπροσεξία ἑνὸς βοηθοῦ, ξεκόλλησε ὁ βραχίονας ὁ ἑνωματωμένος στὸ θαλαμίσκο.

ΝΕΕΣ ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ

Ἐργαζόμαστε καὶ πρὸς ἄλλη κατεύθυνση. Στὴ θεραπεία τοῦ ἀσθενοῦς σὲ συνθῆκες πλήρους ἀπομόνωσης καὶ ἀποστείρωσης. Αὐτὸ συνίσταται στὸ ἑξῆς: Ὕστερα ἀπὸ ὁριομένες ἐγχειρήσεις ὅπως π.χ. εἶναι ἡ μεταμόσχευση νεφρῶν, τὸ παιδὶ παίρνει ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ φαρμάκων, ποὺ ἔχουν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ ἐξαφανίζουν τὸν παράγοντα τῆς ἀνοσίας τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ δημιουργοῦν μιὰ πολὺ ἐπικίνδυνη κατάσταση γιὰ τὰ παιδιά, ποὺ μπορεῖ νὰ πεθάνουν ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐπιδημία. Γι' αὐτὸ σκεφθήκαμε μετὰ τὴν ἐγχείρηση νὰ τὰ τοποθετοῦμε σ' ἕνα ἀποστειρωμένο θάλαμο ποὺ εἶναι κατασκευασμένος ἀπὸ στέρεα μεμβράνη καὶ ποὺ ὁ ἀέρας του εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ ὁποιοδήποτε μικρόβιο. Τὸ παιδὶ σ' αὐτὸ τὸ «θάλαμο» δέχεται ὁποιαδήποτε θεραπεία εἶναι ἀναγκαία, τρώει, παίζει. Στὰ τοιχώματα τοῦ ἀπομονωτικοῦ αὐτοῦ θαλάμου εἶναι προσκολλημένα εἰδικὰ σκάφανδρα μέσα στὰ ὁποῖα μπαίνει τὸ προσωπικὸ ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὸ παιδί, χωρὶς νὰ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ τοῦ μεταδώσει ὁποιαδήποτε μολυσματικὴ ἀσθένεια. Ὕστερα ἀπὸ 2—3 ἑβδομάδες, χωρὶς τὴ χρησιμοποίηση πλήθους φαρμάκων ποὺ καταβάλλουν τὴν ἀνοσία τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ παιδιοῦ, τὸ παιδὶ παραδίνεται ὑγιὲς στοὺς γονεῖς του...

Τὰ σχέδια τῶν γιατρῶν εἶναι μεγάλα... Οἱ ἀποστειρωμένοι «θάλαμοι» συνεχῶς τελειοποιοῦνται...

Ἡ τελικὴ Πράξη τοῦ Ἑλσίνκι καὶ ἡ Δυτικὴ Εὐρώση

ΕΚΘΕΣΗ ΙΤΑΛΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ

Η ΕΚΘΕΣΗ ποὺ ὑπέβαλε ὁ βουλευτὴς τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ. Σέρτζιο Σέγκρε γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς τελικῆς πράξης τῆς συνδιάσκεψης τοῦ Ἑλσίνκι στὸ τομέα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας, ἐγκρίθηκε μὲ πενήντα ψήφους ἔναντι δεκαοκτὼ ἀπὸ τὴν συνέλευση τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἐκπρόσωποι τῆς Δυτικοευρωπαϊκῆς Ἕνωσης (τῶν ἕξη χωρῶν ποὺ ἵδρυσαν τὴν Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ τῆς Ἀγγλίας) ἐγκρίνουν ἕνα ντοκουμέντο ποὺ ὑποβάλλεται ἀπὸ κομμουνιστή

Ἡ ἔκθεση εἶχε ἐγκριθεῖ ἀπὸ μιὰ μικρότερη ἐπιτροπή, στὴ Ρώμη τὸν περασμένο Ἀπρίλη, καὶ συζητήθηκε στὸ Παρίσι, στὴ διάρκεια τῆς πρώτης συνδιάσκεψης τοῦ 1977, τὸν Ἰούνιο. Ὁ ἴδιος ὁ εἰσηγητὴς ζήτησε νὰ φτάσει ἡ ἔκθεσή του στὴν ἐπιτροπή, ἡ ὁποία συνεδρίασε στὶς ἀρχὲς Νοεμβρίου στὴ Βόννη καὶ ἐνέκρινε καὶ τὴ νέα ἔκδοσή της. Ἀπὸ τὴν δεύτερη αὐτὴ συζήτηση, ὅμως δὲν ἔλειψαν οἱ παρατηρήσεις, οἱ δισταγμοὶ καὶ οἱ ἐπικρίσεις.

Ἡ «σκληρὴ» γραμὴ ποὺ στὴν συνέλευση ἐκπροσωποῦνταν κατὰ ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς χριστιανοδημοκράτες καὶ τοὺς Ἄγγλους συντηρητικοὺς, συνέχισε νὰ κατηγορεῖ τὸν Σέγκρε ὅτι τοποθέτησε οὐσιαστικὰ στὸ ἴδιο ἐπίπεδο, ὅσον ἀφορᾶ τὸν σεβασμὸ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τὶς Ἀνατολικὲς καὶ τὶς Δυτικὲς χῶρες, λὲς καὶ οἱ καταχρήσεις τῶν πρώτων στὰ θέματα πολιτικῶν ἐλευθεριῶν θὰ μποροῦσαν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὶς ὑποτιθέμενες Δυτικὲς παραλείψεις, ὅσον ἀφορᾶ στὴν πλήρη ἐξάσκηση τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν δικαιωμάτων. Οἱ ἀντίπαλοι τῆς ἔκθεσης θὰ ἤθελαν νὰ ἀναφέρεται σ' αὐτὴν ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλσίνκι στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες καὶ νὰ ὑπογραμμίζονται οἱ ἀνησυχητικὲς προτάσεις ποὺ ἔγιναν στὴν συνδιάσκεψη τοῦ Βελιγραδίου ἀπὸ τὶς χῶρες ποὺ ἀνήκουν στὸ Σύμφωνο τῆς Βαρσοβίας.

Πέρα, ὅμως, ἀπὸ τὶς «τεχνικὲς» παρατηρήσεις ὑπῆρχε καὶ τὸ ζήτημα ἀρχῆς ἡ σχεδὸν προκλητική, γιὰ τοὺς παλιοὺς Ἀτλαντιστὲς ἀπόφαση νὰ ἀνατεθεῖ σ' ἕναν κομμουνιστὴ ἡ ὑποβολὴ μιᾶς παρόμοιας ἔκθεσης.

Ὑπερίσχυσαν ξεκάθαρα, οἱ μετριοπαθεῖς ποὺ θεώρησαν τὴν ἔκθεση ἀρκετὰ διεξοδικὴ καὶ ἀμερόληπτη καὶ ἀπορρίψανε τὶς τέσσερις προτάσεις τοῦ Ἰταλοῦ βουλευτὴ Τζιοβάννι Ρομπέρτι, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ προστεθεῖ στὸ ντοκουμέντο ἡ ἐγγύηση τῆς ἀσφάλειας, γιὰ ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη σὰν προϋπόθεση τῆς ὕφεσης καὶ σὰν ὑποχρέωση ἐπαγρύπνησης γιὰ νὰ μὴν ἐξασθενήσουν οἱ διεξαγόμενες διαπραγματεύσεις σὲ καμμιὰ περίπτωση, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, τὶς δυνατότητες καὶ τὰ ἀμυντικὰ μέσα τῆς Δυτικοευρωπαϊκῆς Ἕνωσης.

Στὴ συνέχεια, πῆρε τὸν λόγο σὰν ἀπεσταλμένος, ὁ στρατηγὸς Ἀλεξάντερ Χαίγκ, ἀνώτατος διεκπεραιωτὴς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων στὴν Εὐρώπη καὶ πρώην σύμβουλος τοῦ Χένρυ Κίσσινγκερ. Ὁ Ἀμερικανὸς ἀνώτατος ἀξιωματικὸς ἐξέθεσε τὶς συνέπειες ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει γιὰ τὴν Ἀτλαντικὴ Συμμαχία, στὸν στρατιωτικὸ τομέα, ἡ παρουσία «μαρξιστῶν» ὑπουργῶν σὲ ὡρισμένες δυτικοευρωπαϊκὲς κυβερνήσεις. Οἱ ὑπουργοὶ αὐτοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ παρεμποδίσουν τὴν μετάδοση τῶν ἄκρως ἀπορρήτων πληροφοριῶν καὶ νὰ ἐπηρεάσουν τὶς κυβερνήσεις τους ὥστε νὰ «τοποθετήσουν τὶς στρατιωτικὲς δαπάνες σὲ δεύτερη μοῖρα». Ὁ στρατηγὸς ἐπέμεινε ἰδιαίτερα στὴ σημασία τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας ποὺ τὴν θεωρεῖ ἀπαραίτητη καὶ στὴν ἀνάγκη ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν Δυτικῶν, τονίζοντας ὅτι ἡ χρησιμότητα τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων ἔχει ἤδη ἀποδειχθεῖ, μιὰ καὶ ἐνίσχυσαν τὴν πρόοδο τῆς ὕφεσης. Στὸ σημεῖο αὐτὸ διευκρίνισε ὅτι ἡ δυνατότητα διαπραγματεύσεων μὲ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι πάντα προτιμότερη ἀπὸ «ἕνα κλίμα στείρων ἀντιθέσεων».

Σύμφωνα μὲ τὴν γνώμη τοῦ Χαίγκ ἡ μεγαλύτερη πρόκληση ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσει ἡ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία εἶναι οἱ κίνδυνοι «περιφερειακῶν» συγκρούσεων. Μία συγκεχυμένη ἀπάντηση τῶν συμμάχων σὲ καταστάσεις ποὺ ὁπωσδήποτε θὰ εἶναι συγκεχυμένες, θὰ μποροῦσε, κατὰ τὴν γνώμη τοῦ στρατηγοῦ, νὰ ἔχει ἀνυπολόγιστες συνέπειες. Ὁ Χαίηγκ πάντως δὲν ὑπῆρξε μόνο ἀπαισιόδοξος ἢ μόνο κινδυνολόγος. Ἀναγνώρισε, γιὰ παράδειγμα, ὅτι ἔστω καὶ ἂν ὁ συσχετισμὸς τῶν συμβατικῶν δυνάμεων δὲν εὐνοεῖ τὸ ΝΑΤΟ, ἡ γενικὴ ἰσορροπία διατηρεῖται πάντοτε.

Στὶς ἀπαντήσεις ποὺ ἔδωσε σὲ διάφορους κοινοβουλευτικοὺς ἐκπροσώπους, τόνισε ὅτι τὸ πρόβλημα ποὺ δημιουργεῖ ἡ πιθανὴ παρουσία κομμουνιστῶν ὑπουργῶν σὲ ὁρισμένες δυτικοευρωπαϊκὲς κυβερνήσεις θὰ εἶναι ἀποκλειστικὰ στρατιωτικὸ καὶ ὅτι εἶναι χρέος τῶν πολιτικῶν νὰ βροῦν τὴ λύση του.

Σχετικὰ μὲ τὴν βόμβα νετρονίου, ὁ στρατηγὸς δήλωσε ὅτι θὰ ἐνισχύσει ὁπωσδήποτε τὴν Ἀτλαντικὴ ἄμυνα, χωρὶς ταυτόχρονα νὰ μειώσει τὸν «πολιτικὸ ἔλεγχο» στὴν χρησιμοποίηση τοῦ ὅπλου.

Ἡ συνέλευση ἀσχολήθηκε καὶ μὲ τὴ ἐξάπλωση τῆς τρομοκρατίας, τὴν ὁποία ὁ πρόεδρος Φὸν Χάσσελ χαρακτήρισε σὰν τὴν πιὸ μισητὴ ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις στὶς ὁποίες εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ παλαιοὶ εὐρωπαϊκοὶ πολιτισμοί.

Ἐμπόδιο στὴν ἀποκατάσταση τῶν σχέσεων ΗΠΑ καὶ Κούβας ἡ ἀφρικανικὴ πολιτικὴ τοῦ Κάστρο

ΟΙ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ (Ἰδ. Ὑπ.). Οἱ ἄνθρωποι τῆς ΣΙΑ στὴν Ἀφρική, ἔχουν μιὰ εἰδικὴ ἀπασχόληση: νὰ κάνουν συνεχῆ καταμέτρηση τῶν δυνάμεων τοῦ Φιντὲλ Κάστρο στὶς ἀκτὲς τῆς Μαύρης Ἠπείρου. Πραγματικά, ὁ ἡγέτης τῆς Κούβας ἔχει κατορθώσει νὰ περιβάλει, κυριολεκτικά, τὴν ἀφρικανικὴ ἤπειρο μὲ ἕνα δίκτυο συμβούλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ἐνῶ ἡ Ἀγκόλα ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει ἡ ἰσχυρὴ βάση του χάρη στὴν ἐπιβλητικὴ παρουσία ἀρκετῶν χιλιάδων Κουβανῶν στρατιωτῶν καὶ μερικῶν ἀκόμη χιλιάδων πολιτικῶν συμβούλων. Θάλεγε κανείς, ὅτι ἡ κατάρρευση τῆς πορτογαλικῆς ἀποικιοκρατίας ἄνοιξε τὶς πόρτες τῆς Ἀφρικῆς στὴν κουβανικὴ ἐπιρροή.

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ποὺ βασίζονται φυσικά, στὶς καταμετρήσεις τῆς ΣΙΑ, ἡ κουβανικὴ στρατιωτικὴ παρουσία στὴν Ἀγκόλα, ποὺ ὑπολογιζόταν σὲ 15 χιλιάδες ἄνδρες ἐδῶ καὶ δύο χρόνια, τὸ Νοέμβριο τοῦ 1975 σήμερα ὑπολογίζεται σὲ 19 χιλιάδες ἄνδρες. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς στρατιωτικὲς δυνάμεις, στὴν Ἀγκόλα βρίσκεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ καὶ μία στρατιὰ πολιτικῶν συμβούλων, ποὺ ὑπολογίζεται σὲ 4 χιλιάδες, καὶ ἔχει ἀναλάβει τὴν ὀργάνωση τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.

Ἀλλὰ καὶ στὶς ἄλλες πρώην πορτογαλικὲς ἀποικίες τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς ἐπισημαίνεται ἡ παρουσία στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν συμβούλων τοῦ Κάστρο: Στὴ Γουϊνέα — Μπισάου, στὴν Σιέρα Λεόνε, καθὼς καὶ στὴν Γουϊνέα, στὶς δυτικὲς ἀκτὲς τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς βρίσκονται σήμερα ἑκατοντάδες Κουβανοί, σύμβουλοι. Τὸ ἴδιο καὶ στὰ ὑπόλοιπα κράτη τῆς δυτικῆς Ἀφρικῆς, μὲ τὴν ἐξαίρεση τῆς Νιγηρίας. Ἡ ἀνατολικὴ ἀκτὴ ἔχει κι' αὐτὴ γενναῖο καὶ αὐξανόμενο μερίδιο: Μοζαμβίκη, Τανζανία, Αἰθιοπία, καὶ ἀπό μέσα, ἡ Οὐγκάντα, φιλοξενοῦν Κουβανοὺς συμβούλους καὶ ὀργανωτές. Τὸ πυκνότατο κουβανικὸ δίχτυ κλείνει στὴ βόρειο Ἀφρικὴ, ὅπου ἡ Λιβύη φιλοξενεῖ πάνω ἀπὸ 100 στρατιωτικοὺς συμβούλους καὶ ἐκπαιδευτές.

Ὁμολογουμένως, ὅταν ὁ Φιντὲλ Κάστρο ἐξεδίωκε τὸν τελευταῖο φίλον τῶν Ἀμερικανῶν, τὸν δικτάτορα Μπατίστα ἀπὸ τὴν Κούβα, τὴν 1η Ἰανουαρίου 1959, κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ φανταστεῖ ὅτι θαρχόταν μιὰ μέρα ποὺ θὰ ἅπλωνε τὴν ἐπιρροή του σ' ὁλόκληρη τὴν ἀφρικανικὴ ἤπειρο. Ὅταν ὁ Τζὼν Κέννεντυ καὶ ἡ ΣΙΑ παρασύρονταν σ' ἐκείνη τὴν ὀλέθρια ἐπιχείρηση τοῦ Κόλπου τῶν Χοίρων τὸ 1961 ἐπιχειροῦσαν νὰ ξερριζώσουν τὸ μαρξιστικὸ «ἀγκάθι» ποὺ ξεφύτρωσε αἰφνίδια στὸ πλευρὸ τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ οὔτε καὶ ὁ πιὸ εὐφάνταστος ἐγκέφαλος τῆς ΣΙΑ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ὑποθέσει τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὅτι αὐτὸ τὸ ἀγκάθι θὰ ἁπλωνόταν ὡς τὴν Ἀφρική. Κι' ὅταν τὸ ἐπεισόδιο τῶν σοβιετικῶν πυραύλων σταθεροποίησε τὴν κυριαρχία τοῦ Κάστρο στὴν Κούβα, οἱ Ἀμερικανοὶ ἔτρεφαν φόβους γιὰ τὴν ἐπέκταση τῆς ἐπιρροῆς του στὴ Λατινικὴ Ἀμερική ἀλλὰ ὄχι καὶ στὴν Ἀφρική.

Ὅπως φαίνεται σήμερα, δεκαοκτὼ χρόνια μετὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸν Κάστρο, ὁ Κουβανὸς ἡγέτης δὲν ἔτρεφε αὐταπάτες γιὰ τὶς δυνατότητες ἐπαναστατικῶν ἐκρήξεων στὴ Λατινικὴ Ἀμερική. Τέτοιες αὐταπάτες εἶχε μόνο ὁ Τσὲ Γκουεβάρα ὁ τελευταῖος ρομαντικὸς ἐπαναστάτης τοῦ αἰῶνα μας. Ὁ Κάστρο, πολὺ πιὸ ρεαλιστὴς κατάλαβε ἐγκαίρως, τὴ σημασία ποὺ ἀπέδιναν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ παρατήρησε ἀπὸ παρεμβάσεις, ποὺ καὶ μάταιες θὰ ἦταν καὶ θὰ ἔκαναν τὸ καθεστὼς του μόνιμο στόχο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἀντίθετα, φαίνεται πὼς κατάλαβε πολὺ καλὰ τὶς δυνατότητες ποὺ ἀνοίγονταν στὴν ἀφρικανικὴ ἤπειρο. Κι' ὅταν οἱ συνθῆκες τὸ ἐπέτρεψαν, βρέθηκε στὴν καρδιὰ τοῦ μεγάλου παιγνιδιοῦ ποὺ παίζεται σήμερα ἐκεῖ. Χωρὶς τὸ ρομαντισμὸ τοῦ Τσέ, ἀλλὰ μὲ πολὺ πιὸ ἀποτελεσματικὰ μέσα: Μὲ στρατιωτικὲς δυνάμεις καὶ μὲ συμβούλους καὶ ἐκπαιδευτές.

Ὅτι ἡ ΣΙΑ παρακολουθεῖ μὲ ἀνησυχία τὶς κουβανικὲς προσβάσεις στὴν ἀφρικανικὴ ἤπειρο, δὲ χωράει ἀμφιβολία. Ἀμφιβολίες ὑπάρχουν στὸ ἂν καὶ σὲ ποιὸ βαθμὸ τὶς ἀνησυχίες αὐτὲς συμμερίζεται καὶ ἡ κυβέρνηση Κάρτερ. Ἡ πορεία τῶν ἀμερικανοκουβανικῶν σχέσεων τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔχει ἐπηρεαστεῖ, ὁπωσδήποτε, ἀπὸ τὴν «ἀφρικανικὴ προέλαση» τοῦ Φιντὲλ Κάστρο, ἡ ἐξομάλυνση τῶν σχέσεων, ποὺ φαινόταν βέβαιη ἐδῶ καὶ λίγον καιρό, καθυστερεῖ κι' ἀστόσο ἐπιδείνωση δὲν παρατηρεῖται.

Ὁ Τζίμμυ Κάρτερ βρῆκε τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἐξομάλυνση τῶν ἀμερικανοκουβανικῶν σχέσεων προετοιμασμένο ἀπὸ τὸν Χένρυ Κίσσινγκερ. Βρῆκε ὅμως καὶ τὶς κουβανικὲς στρατιωτικὲς δυνάμεις στὴν Ἀγκόλα. Ἔτσι, προκειμένου νὰ προχωρήσει στὴν πλήρη ἄρση τῆς καταστάσεως ποὺ ἐπικρατοῦσε ἀπὸ τὸ 1961, δὲν εἶχε παρὰ νὰ θέσει ἕναν ὅρο στὸ Φιντὲλ Κάστρο: σταδιακὴ τὴν ἀποχώρηση τῶν κουβανικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὴν Ἀγκόλα. Ὅπως φάνηκε τότε, ὁ Φιντὲλ Κάστρο δὲν εἶχε καμμία ἀντίρρηση νὰ προβεῖ στὴ μείωση τῆς κουβανικῆς στρατιωτικῆς παρουσίας στὴν Ἀγκόλα, προκειμένου νὰ ἐπιτύχει τὴν ἀποκατάσταση φιλικῶν σχέσεων μὲ τὶς ΗΠΑ. Συμφωνία ἐπίσης δὲν ὑπῆρξε ποτέ, ἀλλὰ οἱ ἑκατέρωθεν δηλώσεις ἔμοιαζαν πολὺ μὲ μία ἀνεπίσημη ἄτυπη «συμφωνία κυρίων».

Ὁ Φιντὲλ Κάστρο ἐπιμένει, ὡστόσο, στὴν ἀφρικανικὴ ἀποστολή του, καὶ δὲ δίστασε νὰ τονίσει σὲ Ἀμερικανικοὺς γερουσιαστὲς ποὺ εἶχαν ἐπισκεφθεῖ πρόσφατα τὴν Ἀβάνα ὅτι, ἂν ἡ ἀφρικανικὴ πολιτική του ἀποτελεῖ ἐμπόδιο στὴν ὁμαλοποίηση τῶν ἀμερικανοκουβανικῶν σχέσεων, ὁ ἴδιος δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἄρει αὐτὸ τὸ ἐμπόδιο οὔτε νὰ προβεῖ σὲ ὁποιοδήποτε εἶδος συμβιβασμοῦ γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν ἀποκατάσταση τῶν σχέσεων μὲ τὴν Ἀμερική.

Ἡ Σοσιαλιστικὴ Διεθνὴς ἐπεκτείνεται πέραν τῆς Εὐρώπης

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΤΟΚΙΟ

ΤΟΚΙΟ. Τὸ συνέδριο τῶν ἡγετῶν τῆς σοσιαλιστικῆς Διεθνοῦς ἔλησε, στὴν Ἰαπωνικὴ πρωτεύουσα, μὲ τὴν υἱοθέτηση μιᾶς «Διακήρυξης τοῦ Τόκιο» ποὺ κάνει ἔκκληση γιὰ πυρηνικὸ ἀφοπλισμὸ, γιὰ προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ γιὰ διεύρυνση τῶν σοσιαλιστικῶν δραστηριοτήτων ἔξω ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς Εὐρώπης.

Ὅσον ἀφορᾶ στὴν Ἀσία, ἡ παραπάνω διακήρυξη ὁρίζει: «ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ μᾶς νὰ ἐνώσουμε τὶς δημοκρατικὲς σοσιαλιστικὲς δυνάμεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης σ' αὐτὴ τὴν περιοχή». Ὁ γενικὸς γραμματέας τῆς Σοσιαλιστικῆς Διεθνοῦς Καρισσόν, ἀνάγγειλε τὴν ἵδρυση στὸ Τόκιο ἑνὸς περιφερειακοῦ γραφείου ποὺ θὰ συντονίζει τὶς δραστηριότητες τῆς ὀργάνωσης σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ τοῦ κόσμου. Γιὰ νὰ ὑπογραμμίσει μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση τὴν ἀπόφαση τῆς Διεθνοῦς νὰ ἐπεκταθεῖ καὶ πέρα ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο, ὁ πρώην Γερμανὸς Κάγκελλάριος καὶ τωρινὸς πρόεδρος τῆς